

Okresná prokuratúra Bratislava II
Kvetná 13, 820 05 Bratislava 25

Číslo: 1 Pv 973/11/1102
EEČ : 2-9-255-2015

Bratislava II, 05.10.2015

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**
Trestný čin: Zločin Sprenevera podľa § 213 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona číslo 300/2005 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 246/2012 Zbierky zákonov

Rozhodol: prokurátorka Okresnej prokuratúry Bratislava II

Podľa § 215 odsek 1 písmeno b Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvineného

XXXXX, rodné číslo: XXXXX
dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
rodné priezvisko: XXXXX
väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- Zločin Sprenevera podľa § 213 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona číslo 300/2005 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 246/2012 Zbierky zákonov

na tom skutkovom základe, že:

dňa 16.4.2009 v XXXXX uzatvoril so spoločnosťou XXXXX so sídlom v XXXXX, XXXXX, úverovú Zmluvu o AutoKredite č. XXXXX, ktorej predmetom bolo poskytnutie úveru vo výške 26.400 Eur na zakúpenie osobného motorového vozidla zn. XXXXX, rok výroby 2008, čiernej metalízy, WIN: XXXXX v obstarávacej cene 33.000,- Eur, pričom obvinený XXXXX uhradil časť kúpnej ceny vozidla vo výške 6.600,- Eur a zvyšnú sumu vo výške 26.400 Eur sa zaviazal splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 462,88 Eur v zmysle splátkového kalendára po dobu 72 mesacov, a zároveň dňa 16.4.2009 uzatvoril so spoločnosťou XXXXX Zmluvu o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva č. XXXXX, podpisom ktorej prešlo vlastnícke právo k vozidlu na spoločnosť XXXXX, pričom z dôvodu neuhrádzania predpísaných splátok pristúpila spoločnosť XXXXX dňa 18.2.2010 k Oznámeniu o predčasnej splatnosti úveru podľa Zmluvy o AutoKredite a k uplatneniu si zabezpečovacieho prevodu vlastníckeho práva, o čom bol obvinený XXXXX osobne vyzvaný dňa 19.2.2010, následne bol vyzvaný na okamžité vrátenie vozidla, čo

však odmietol s tým, že predmetné motorové vozidlo začiatkom roka 2010 v XXXXX na XXXXX ulici v rozpore so zmluvnými podmienkami a bez súhlasu spoločnosti XXXXX predal tretej osobe za hotovosť 2.000,- Eur, a týmto svojim konaním spôsobil poškodenej spoločnosti XXXXX škodu vo výške 29.320,89 Eur,

lebo tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci

Odôvodnenie:

V predmetnej trestnej veci bolo dňa 2.12.2011 začaté trestné stíhanie vo veci zločinu sprenevery podľa §213 ods.1, ods.3 Trestného zákona.

Vyšetrovateľ Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave II, odbor kriminálnej polície, 2. oddelenie všeobecnej kriminality, uznesením sp. zn. ORP 1380/2-OVK-B2-2011 zo 6.11.2012 podľa §206 ods.1 Trestného poriadku vzniesol obvinenie XXXXX za zločin sprenevery podľa §213 ods.1 ods.3 Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je uvedený vo výrokovvej časti uznesenia.

V priebehu vyšetrovania vyšetrovateľ vykonal dôkazy potrebné na objasnenie skutkových okolností prípadu a predložil vyšetrovací spis prokurátorovi s návrhom na zastavenie trestného stíhania.

Preskúmaním spisu som zistil, že sú dôvody na zastavenie trestného stíhania proti obvinenému. Takýto záver vyplýva zo zistení po vykonaní nasledovných dôkazov.

Spoločnosť XXXXX podala trestné oznámenie prostredníctvom XXXXX, splnomocneného zástupcu na zastupovanie spoločnosti v trestnom konaní, ktorý bol aj vypočutý do zápisnice o výsluchu svedka - poškodeného. Z výpovede XXXXX vyplýva, že obvinený XXXXX chcel kúpiť od XXXXX osobné motorové vozidlo zn. XXXXX, rok výroby 2008, čiernej metalízy, v obstarávacej cene 33.000,- Eur, a to s prefinancovaním podstatnej časti kúpnej ceny prostredníctvom finančných služieb poškodenej spoločnosti XXXXX Preto obvinený XXXXX dňa 16.4.2009 v XXXXX uzatvoril so spoločnosťou XXXXX úverovú Zmluvu o AutoKredite č. 671224, ktorej predmetom bolo poskytnutie úveru vo výške 26.400 Eur na zakúpenie vozidla, a zároveň dňa 16.4.2009 uzatvoril s uvedenou spoločnosťou Zmluvu o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva č. 671224, podpisom ktorej prešlo vlastnícke právo k vozidlu na spoločnosť XXXXX Poškodená spoločnosť následne predávajúcemu XXXXX uhradila časť kúpnej ceny vozidla vo výške 26.400 Eur, a obvinený XXXXX predávajúcemu uhradil časť kúpnej ceny vozidla vo výške 6.600,- Eur a sumu vo výške poskytnutého úveru - 26.400 Eur sa zaviazal poškodenej spoločnosti splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 462,88 Eur v zmysle splátkového kalendára po dobu 72 mesacov. Obvinený XXXXX však po čase neuhradil splátky podľa dohodnutých podmienok a preto spoločnosť XXXXX dňa 18.2.2010 pristúpila k oznámeniu o predčasnej splatnosti úveru podľa Zmluvy o AutoKredite a k uplatneniu si zabezpečovacieho prevodu vlastníckeho práva, o čom bol obvinený XXXXX osobne vyzvaný dňa 19.2.2010 a následne bol vyzvaný na okamžité vrátenie vozidla, čo však odmietol a uviedol, že vozidlo dal inej osobe. Spoločnosti XXXXX tak bola spôsobená škoda, ktorú spoločnosť vyčíslila vo výške 29.320,89 Eur.

XXXXX tiež uviedol, že obvinený XXXXX v zmysle zmluvných podmienok nebol oprávnený umožniť užívať vozidlo treťou osobou (okrem blízkych osôb) a v prípade, že mal záujem o postúpenie práv a povinností zo zmlúv na inú osobu,

bolo potrebné, aby nový klient poskytol spoločnosti doklady na preverenie jeho totožnosti a bonity, akoby sa uzatvárala nová zmluva, a až potom by prichádzalo do úvahy podpísať novú trojstrannú zmluvu o postúpení práv a povinností na nového klienta. O takýto úkon poškodená spoločnosť nebola požiadaná.

Ďalej z výpovede XXXXX vyplýva, že splátky úveru boli riadne splácané od podpísania zmluvy zo dňa 16.4.2009 do novembra 2009, kedy bola vykonaná posledná úhrada, a žiadne ďalšie splátky uhradené neboli. Keď bol obvinený XXXXX vyzvaný na okamžité vrátenie vozidla, toto odmietol so slovami, že „vozidlo dal inej osobe“, pričom toto svoje tvrdenie bližšie nijako nekonkretizoval a meno žiadnej osoby neuviedol.

Obvinený XXXXX vo svojich dvoch výpovediach poprel, že by vozidlo bez súhlasu spoločnosti XXXXX predal inej osobe (XXXXX) za 2.000,- Eur, ako je to uvedené v uznesení vyšetrovateľa o vznesení obvinenia a tvrdí, že taký zámer nemal. Z výpovedí obvineného vyplýva, že jeho cieľom bolo získať predmetné vozidlo od svojho známeho legálnou cestou s pomocou úveru od poškodenej spoločnosti a neskôr „prepísať leasing na druhú osobu“, ktorou mal byť XXXXX, teda legálnym spôsobom postúpiť práva a povinnosti vyplývajúce zo zmlúv uzavretých s poškodenou spoločnosťou na nového klienta, ktorý by si vozidlo od neho odkúpil a splácal by splátky úveru, pričom očakával určitý zisk.

Z výpovedí obvineného XXXXX ďalej vyplýva, že po kúpe auta v apríli 2009 ho niekoľko mesiacov sám prevádzkoval, neskôr ho opakovane požičal XXXXX a to len na kratšiu dobu ako kamarátovi, peniaze za požičanie auta od neho nikdy nebral. XXXXX niekedy v lete 2009 k nemu priviezol XXXXX, ktorý mal záujem o auto a o „prevzatie leasingu“ a s týmto sa preto dohodol, že XXXXX si pripraví na to všetky potrebné dokumenty a keď ich obvinenému donesie, pôjde „vybaviť prevod leasingu“ do spoločnosti XXXXX Zároveň odovzdal XXXXX auto aj s kľúčami a všetkými dokumentami k vozidlu. XXXXX mal vozidlo pár mesiacov, doklady nedoniesol a prišiel povedať, že auto mu zobrali nejakí ľudia, nepovedal kto. Preto obvinení aj s XXXXX išli spolu na políciu oznámiť krádež auta.

Obvinený XXXXX tiež uviedol, že nevedel o tom, že XXXXX mal XXXXX ponúknuť auto na predaj za 2.000,- Eur, ktoré od XXXXX aj prevzal, ani jeden z menovaných mu o tomto nepovedal, od XXXXX žiadne peniaze neprevzal, on vozidlo cez XXXXX nepredával, iba hľadal niekoho na „prevzatie leasingu“, ostatné musí mať XXXXX len z vlastnej hlavy. Nevie nič o tom, že XXXXX chcel auto predáť iným osobám a mená resp. prezývky osôb, ktoré menoval vyšetrovateľ, vôbec nepozná.

Z výpovede svedka XXXXX vyplýva, že predmetné auto mu na predaj ponúkol XXXXX. Obvineného XXXXX nepozná a komunikoval s ním až v súvislosti s autom, ale samotný predaj auta s ním vôbec neriešil, lebo celú záležitosť riešil len s XXXXX. XXXXX mu ponúkol auto a povedal, že stačí, keď mu dá „akontáciu“ 2.000,- Eur a bude splácať leasingové splátky 420,- Eur spoločnosti XXXXX, pričom mu povedal, že vozidlo patrí tejto spoločnosti a držiteľom je obvinený XXXXX. On XXXXX 2.000,- Eur aj odovzdal a platil aj niekoľko splátok úveru poškodenej spoločnosti. XXXXX ho vzal za obvineným XXXXX a tam sa rozprávali o tom, že vozidlo „prepíšu“ na jeho osobu a to všetko oficiálnou cestou s vedomím a súhlasom spoločnosti XXXXX O tom, že odovzdal 2.000,- Eur XXXXX obvinenému nehovoril. Auto aj doklady mal k dispozícii niekoľko mesiacov, ale k prevedeniu vozidla a povinností zo zmlúv s poškodenou spoločnosťou na neho nedošlo, on ďalej nemohol splátky splácať a chcel auto posunúť inej osobe a získať späť peniaze. Vtedy sa mu ponúkol

XXXXX, že vie pomôcť vybaviť presun vozidla na inú osobu a dohodol stretnutie s osobami XXXXX, XXXXX a XXXXX prezývaný „XXXXX“, s ktorými sa stretol ako so záujemcami. Pri tomto obvinený XXXXX nebol, ani s ním o tomto nehovoril. Ale pri tomto stretnutí bolo auto odcudzené, preto následne išiel za obvineným XXXXX a spolu boli podať trestné oznámenie o krádeži auta.

Z výpovede XXXXX vyplýva, že od obvineného XXXXX si predmetné vozidlo požičiaval. Obvinený XXXXX plánoval auto legálne „preleasovať“ na tretiu osobu. Oslovil ho XXXXX, že by chcel také auto kúpiť, preto mu povedal, že to vybaví tak, že XXXXX zaplatí 5.000,- Eur odstupné a potom bude platiť splátky poškodenej spoločnosti a do vybavenia veci s poškodenou spoločnosťou auto môže používať. XXXXX mu vyplatil asi 2.000,- Eur, a keď sa už s XXXXX dohodol, boli spolu za obvineným XXXXX a on s ním ako s budúcim kupcom súhlasil. Obvinenému XXXXX však nepovedal, že od XXXXX prevzal 2.000,- Eur. Keďže XXXXX nepriniesol požadované dokumenty potrebné na „postúpenie leasingu“ na neho, k tomuto nedošlo. Skutočnosť, že sa XXXXX snažil predat' vozidlo ďalším osobám, nevedel ani on ani obvinený. Po odcudzení vozidla obvinenému XXXXX neostalo nič iné, ako oznámiť krádež auta.

Osoby XXXXX, XXXXX a XXXXX boli vypočutí k okolnostiam prípadu vyšetrovateľom v samostatnej trestnej veci pod sp. zn. ORP 1571/2-OVK-B2-2010. Ide o osoby, ktoré boli na stretnutí s XXXXX, keď im tento mal ponúkať na predaj resp. na „prevzatie leasingu“ predmetné auto. Z ich výpovedí vyplýva, že o auto neprejavili záujem a že obvineného XXXXX tam nevideli a takú osobu nepoznajú. Osoba s menom XXXXX prezývaný „XXXXX“ nebola stotožnená a vypočutá.

Preskúmaním spisu som zistil, že z uvedených dôkazov vyplýva záver, že trestné stíhanie obvineného XXXXX je dôvodné zastaviť. Je potrebné uviesť, že vykonanými dôkazmi neboli objasnené niektoré nejasnosti či rozpornosti vyplývajúce z výpovedí obvineného aj jednotlivých svedkov, zároveň je však potrebné skonštatovať, že skutkové okolnosti prípadu, ktoré sú podstatné a relevantné pre posúdenie otázky zavinenia obvineného XXXXX, boli vykonanými dôkazmi zistené a dokumentované náležite a dostatočne pre zodpovedné rozhodnutie vo veci.

Obvinený XXXXX popiera, že by predmetné auto predal XXXXX za 2.000,- Eur, ako mu je kladené za vinu a tvrdí, že auto len požičal XXXXX a XXXXX auto poskytol do času, kým budú legálnym spôsobom, s vedomím a súhlasom spoločnosti XXXXX postúpené práva a povinnosti vyplývajúce zo zmlúv uzavretých s poškodenou spoločnosťou na XXXXX, ako nového klienta, ktorý by si vozidlo od neho odkúpil a splácal by splátky úveru, pretože toto bol jeho skutočný zámer.

Tieto tvrdenia obvineného neboli žiadnym dôkazom vyvrátené či spochybnené. Naopak, výpovede svedkov XXXXX a XXXXX tvrdenia obvineného podporujú a popisujú skutkové okolnosti tak, že v žiadnej súvislosti nijakým spôsobom priamo nespájajú obvineného s aktivitami iných osôb, ktoré s vozidlom ďalej nakladali. Nie je teda preukázaná žiadna spojitosť konania obvineného XXXXX s následným konaním XXXXX, ktorý si mal vypýtať od XXXXX sumu 2.000,- Eur, ani s konaním XXXXX, keď tento mal vozidlo ponúkať iným osobám.

Osoby XXXXX, XXXXX a XXXXX, ktoré boli na stretnutí s XXXXX, keď im tento mal ponúkať na predaj resp. na „prevzatie leasingu“ predmetné auto uviedli, že obvineného XXXXX tam nevideli a takú osobu nepoznajú.

Obvinený XXXXX je stíhaný pre zločin sprenevery podľa §213 ods.1 ods.3 Trestného zákona. Zákonné znaky skutkovej podstaty tohto trestného činu naplní ten, kto si prisvojí cudziu vec, ktorá mu bola zverená a spôsobí tak na cudzom majetku značnú škodu. Z hľadiska zavinenia ide o úmyselný trestný čin. Keďže

zavinenie tvorí obligatórnu zložku subjektívnej stránky trestného činu a je teda podstatnou náležitosťou trestnej zodpovednosti, je nevyhnutné v trestnom konaní jeho existenciu hodnoverne preukázať konkrétnymi skutočnosťami. Také skutočnosti však zistené nebol.

Žiaden konkrétny dôkaz nepreukazuje, že obvinený XXXXX si vozidlo prisvojil a nakladal s ním ako s vlastným, teda že vozidlo predal inému, resp. že mal úmysel vozidlo predať a spôsobiť škodu spoločnosti XXXXX

Vzhľadom na uvedené skutočnosti konštatujem, že vyšetrovateľ postupoval tak, že bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie. Neprichádza do úvahy vykonať žiadne ďalšie dôkazy, od ktorých by bolo možné dôvodne očakávať, že prinesú ďalšie relevantné zistenia. Vyhodnotenie vykonaných dôkazov vedie k záveru, že skutok, pre ktorý sa proti obvinenému XXXXX vedie trestné stíhanie, nie je trestným činom a nie je ani dôvod na postúpenie veci.

V zmysle ustanovenia §215 ods.1 písm.b/ Trestného poriadku prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak nie je stíhaný skutok trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Preto bolo potrebné trestné stíhanie proti obvinenému XXXXX zastaviť.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať u prokurátora okresnej prokuratúry do troch dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Katarína Švecová
prokurátorka